

De maagd zal zwanger worden en een Zoon baren Jesaja 7.10-16

Rev Dr Jos M. Strengholt

Zamalek 2010; Heliopolis 2013

"Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren..." Dat is misschien wel de mooiste kersttekst uit het Oude Testament. Maar waarom kondigde God deze prachtige belofte al 725 jaar vóór de geboorte van Jezus aan?

God wilde de mensen in de tijd van Jesaja leren dat zij op Hem moesten vertrouwen en niet op iets of iemand anders.

Wanneer wij met problemen te maken krijgen, hebben de meesten van ons de neiging om alles zelf in handen te nemen en alles te doen wat we kunnen om het probleem op te lossen. We piekeren, we denken, we handelen. Vaak komt het idee om God om hulp te vragen pas als laatste.

Het verhaal van de profeet Jesaja en koning Achaz van Juda laat zien hoe gevaarlijk het is om God niet de eerste plaats te geven wanneer we problemen tegenkomen. Wanneer we bang zijn, laten we dan tot Hem bidden. Wanneer we ons zorgen maken, laten we onze zorgen op Hem werpen.

1. In de greep van angst

Koning Achaz was volledig in de greep van angst. Er heerste paniek in het land; de mensen waren doodsbang. Wat was er aan de hand?

Juda had vijanden, en die hadden een bondgenootschap gesloten. Pekah, de koning van Israël, had koning Rezin van Aram uitgenodigd om samen Juda en zijn hoofdstad Jeruzalem te veroveren. Het volk van God werd bedreigd. Hun leven in hun eigen land was niet langer veilig.

Op andere plaatsen in de Bijbel lezen we hoe ernstig de situatie voor Juda was. Duizenden mensen uit Juda waren gedood en velen waren als gevangenen weggevoerd. Het einde van het volk van Juda leek nabij.

Stel je voor: Israël — ja, Israël — viel Juda aan. Het was al erg genoeg dat het volk van God verdeeld was in twee koninkrijken, Israël en Juda. Nog erger was het dat zij elkaar bevochten. En Israël maakte zelfs gebruik van het heidense Aram om Juda te vernietigen.

Dat is alsof de ene kerk de andere kerk bestrijdt met hulp van buitenstaanders. Dat is nooit aanvaardbaar. Het is tot oneer van God wanneer Zijn volk verdeeld is, en nog veel meer wanneer zij elkaar aanvallen.

Terwijl Aram en Israël Juda zwaar onder druk zetten, maakten ook de Edomieten en de Filistijnen van deze kans gebruik om delen van Juda te veroveren.

Geen wonder dat koning Achaz en de overgebleven inwoners van Jeruzalem doodsbang waren; zij voelden zich volledig omsingeld. Wanneer zou het einde van het volk komen? Zou Jeruzalem

spoedig vallen? Zouden Aram en Israël koning Achaz en zijn zonen doden om zo het koningshuis van David uit te roeien? Was alle hoop verdwenen? Was dit het einde van het volk van God?

Was dit ook het einde van alle beloften van God over redding en vrede in het land onder de nakomeling van koning David? Was dit het einde van de hoop op de grote Messias, die uit het huis van David zou voortkomen en als Koning zou regeren over Gods volk in een Koninkrijk van vrede en voorspoed?

Achaz was wel godsdienstig, maar hij ging heel pragmatisch met godsdienst om. Hij had besloten dat de goden van de Kanaänieten — de goden van het land — hem waarschijnlijk beter konden helpen dan de God van zijn vaders. Om het land en zichzelf te redden vereerde hij alle goden van het land. Hij offerde zelfs zijn eigen zoon aan Moloch.

In hun uur van nood keerden Juda en Jeruzalem zich niet tot de God van hun vaders, de God van de Bijbel. In tijden van voorspoed hadden zij God tot hun vijand gemaakt, en nu wisten zij niet hoe zij Hem weer tot hun Vriend konden maken. Ze zochten Hem niet eens.

2. Gods belofte om te redden

Maar God wilde nog steeds voor Zijn volk zorgen. Zo genadig is Hij. Daarom stuurde Hij Zijn profeet Jesaja naar koning Achaz. Dat lezen we in het gedeelte vlak vóór de tekst die wij vandaag hebben gelezen.

Jesaja bracht een wonderlijk troostvolle boodschap. God bood nog steeds hoop en overwinning aan, hoewel Achaz zo'n slechte koning was. Omwille van Zijn verbond met Abraham, Izak en Jakob, en vanwege Zijn Messiaanse beloften, wilde God Zijn volk niet loslaten. Net zoals God jou en mij niet loslaat. Hij kent jouw situatie en wil jouw Helper zijn in tijden van nood.

En dat niet omdat jij zo goed bent, maar vanwege Zijn verbond, dat bezegeld is met het lichaam en bloed van onze Heere Jezus Christus.

Wat zegt Jesaja? "Wees op uw hoede, blijf rustig en wees niet bevreesd. Laat uw hart niet week worden..." Er was alle reden om in paniek te raken, maar Gods raad is: verlies de moed niet.

Mensen die de moed verliezen, verliezen vaak ook hun helderheid van denken. Jesaja zegt nadrukkelijk dat de plannen van Aram en Israël niet zullen slagen. Zij zullen het land en de stad niet kunnen veroveren. Misschien staan ze nu voor de poorten, maar: "Het zal niet tot stand komen en het zal niet gebeuren."

Maar hoe kan dat? Kijk toch eens naar de enorme macht van Israël en Aram samen! Dan laat Jesaja Achaz zien hoe klein zijn vijanden werkelijk zijn: "Je vijanden lijken machtig, maar kijk nog eens goed. Het zijn slechts kwetsbare, sterfelijke mensen. Wie zijn zij vergeleken met de macht van de eeuwige God van hemel en aarde?"

Heb jij kleine of grote problemen? Dingen die je misschien met anderen hebt gedeeld, of zorgen diep in je hart die niemand kent? Dingen waar je bang voor bent? Probeer ze eens te zien in het licht van God. Hij weet hoe Hij ermee moet omgaan.

Tegen koning Achaz zegt Jesaja: "Het zal niet tot stand komen en het zal niet gebeuren." Maar daar hoort wel een voorwaarde bij: "Als u niet gelooft, zult u zeker geen standhouden."

De belofte aan Achaz was dus voorwaardelijk. Hij moest op God vertrouwen. Om hem daarbij te helpen nodigde Jesaja hem uit om God om een teken te vragen, iets zo bijzonder dat Achaz zeker zou weten dat God te vertrouwen was en Zijn volk kon redden.

"Vraag toch voor uzelf een teken van de HEERE, uw God." Ja, uw God, Achaz! Vraag uw God om een teken. De God van uw vaders, de God van het verbond, is in staat om in uw nood in te grijpen.

Maar Achaz had geen belangstelling voor een teken dat bewees dat God zijn problemen kon oplossen. Ik denk dat hij zijn besluit al had genomen. Hij zou zijn eigen lot en dat van zijn volk toevertrouwen aan Assyrië, de wereldmacht van die tijd, zoals de Verenigde Staten in onze tijd.

Hoe dwaas was Achaz. In plaats van op God te vertrouwen, vertrouwde hij op Assyrië — een veel groter rijk, ja, maar ook een veel gevaarlijkere vijand dan Aram en Israël samen.

Achaz probeerde de volken tegen elkaar uit te spelen, zonder te beseffen dat hij met vuur speelde.

Hij vertrouwde op het principe: *de vijand van mijn vijand is mijn vriend*. Achaz koos voor voordeel op de korte termijn, ten koste van grote problemen op de lange termijn. Wanneer wij keuzes maken in het leven, mogen wij nooit de gevolgen voor de lange termijn vergeten. En het allerbelangrijkste is natuurlijk: wat betekent mijn keuze van vandaag voor mijn leven met God en voor mijn eeuwige toekomst?

Koning Achaz dacht alleen aan de korte termijn en had geen belangstelling voor Gods genadige aanbod. Daarom reageert Jesaja fel: "Luister toch, huis van David! Is het voor u niet genoeg mensen te vermoeden, dat u ook mijn God vermoeit?"

"Mijn God..." Opvallend is dat Jesaja God niet langer de God van Achaz noemt. Hij spreekt nu over mijn God — de God van Jesaja. Alsof God niets meer met Achaz te maken heeft.

En misschien is dat precies wat de profeet wil zeggen. Zijn woorden zijn een ernstige waarschuwing: God is klaar met deze koningen uit het huis van David.

3. God geeft Zelf het teken van redding

"U wilt geen teken? Dan zal Ik Zelf u een teken geven!"
Het is alsof Jesaja het uitroept.

Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de Naam Immanuel geven. Boter en honing zal Hij eten, totdat Hij weet het kwade te verwerpen en het goede te verkiezen. Want voordat de jongen weet het kwade te verwerpen en het goede te verkiezen, zal het land waarvan u gruwet vanwege zijn twee koningen, verlaten zijn.

Wat voor teken gaf God aan koning Achaz?

Binnen korte tijd zou een jonge vrouw, nog ongetrouwd en nog maagd, misschien zelfs zijn eigen verloofde, een kind krijgen. En voordat dat kind kon spreken of onderscheid kon maken tussen goed en kwaad, zouden Aram en Israël allebei vernietigd zijn. Nog maar één of twee jaar.

Dat klinkt eigenlijk als goed nieuws. Precies wat Achaz wilde: de ondergang van Aram en Israël. Maar let op: de geboorte van het kind en de ondergang van Aram en Israël vormen samen het teken van een veel grotere ramp.

Jesaja gaat verder:

De HEERE zal over u, over uw volk en over het huis van uw vader dagen doen komen zoals er niet geweest zijn sinds de dag waarop Efraïm zich van Juda afscheidde: namelijk de koning van Assyrië.

Omdat Achaz niet op God wilde vertrouwen maar op Assyrië, zou juist Assyrië de ondergang worden van Juda en van het huis van David.

Wat Jesaja voorspelde, gebeurde inderdaad. Uiteindelijk werden de tempel en Jeruzalem verwoest en werd het volk van Juda weggevoerd naar Babel. Daarmee kwam er een einde aan de koninklijke lijn van David. Er zat nooit meer een koning uit het huis van David op de troon.

De afwijzing en ongehoorzaamheid van koning Achaz lijken het beslissende keerpunt te zijn in de geschiedenis van het koningshuis van David. Maar dat was niet het einde van alle hoop. De kerk heeft later begrepen dat de profetie over de maagd die een kind zou krijgen een veel diepere betekenis had.

De Heere heeft die aardse koningen uit het huis van David niet meer nodig. God Zelf zal Zijn volk een Koning geven. Hij heeft die mannen uit het huis van David niet meer nodig. Hij zal Zelf leiderschap voor Zijn volk scheppen — zelfs vanuit een maagd. Wat een aanklacht tegen ongelovige mensen! De maagd zal een Kind baren, en Zijn Naam zal Immanuel zijn: God met ons.

Gods plannen met het huis van David lijken door ongeloof ingestort. De maat van Zijn toorn is vol. Maar juist midden in dit oordeel klinkt een belofte van hoop. God heeft dit ongelovige koningshuis niet meer nodig, maar Hij belooft Zijn volk de ware Koning te geven door een maagd. Deze Koning, ontvangen op een volkomen onmogelijke manier, zal werkelijk het teken van God zijn: het teken dat God met ons is. Dat God Zelf in ons midden is.

Toen onze Heere Jezus Christus geboren werd uit de maagd Maria, zagen Zijn eerste volgelingen hierin de ware vervulling van deze woorden van Jesaja. De maagd Maria en Jezus zijn het teken. Onze Heere Jezus is het teken van Gods aanwezigheid, omdat Hij Zelf de Zoon van God is. De Koning der koningen. De Heere der heren. God met ons.

God wilde het land Juda redden. Daarom bood Hij koning Achaz redding aan, als hij maar wilde geloven, als hij maar op God wilde vertrouwen.

En God biedt ook ons en de hele wereld redding aan: redding van de zonde, van de eeuwige dood, van de hel, van onze vijanden, van de ellende waarin wij onszelf kunnen brengen en van de ellende die anderen ons aandoen — als wij maar vertrouwen op onze Heere Jezus Christus.

Conclusie

Koning Achaz is voor ons een duidelijk voorbeeld van hoe we **niet** moeten omgaan met moeilijkheden in het leven. Denk niet dat je al je problemen kunt oplossen met je eigen kracht en verstand. Dat kan je juist steeds dieper in de problemen brengen.

Stel het vertrouwen op God niet uit. Stel het leven met Hem niet uit.

Het juiste antwoord op de moeilijkheden van het leven is om op te kijken naar het teken dat God ons gegeven heeft: een maagd werd zwanger en bracht een Kind ter wereld.

Elk verlangen naar Gods aanwezigheid in ons leven — Zijn levengevende aanwezigheid, Zijn reddende aanwezigheid — begint en eindigt bij dat Kerstkind.

Hij is God met ons.

Laten wij Hem in geloof omarmen.

+ In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.